ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ: 1689
Ημερομ. Κατάθεσης: 23/11/2026

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΑΓΗΣ

Κοινοβουλευτική Ομάδα

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αθήνα, 22 Νοεμβρίου 2026

Προς:

Τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, κ. Μιχάλη Χρυσοχοΐδη

Θέμα: «Δεκατέσσερα χρόνια de facto κλειστή η Σχολή Αστυφυλάκων Σητείας – Η Κυβέρνηση ιδρύει νέες Σχολές με εκατομμύρια ευρώ, αλλά αρνείται να δώσει ξεκάθαρη απάντηση για το μέλλον της Σητείας»

Κύριε Υπουργέ,

Δεκατέσσερα χρόνια μετά, η Σχολή Αστυφυλάκων Σητείας δεν βρίσκεται απλώς σε καθεστώς αναστολής λειτουργίας. Στην πραγματικότητα, παραμένει de facto κλειστή. Και το σοβαρότερο είναι ότι μέχρι σήμερα η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη δε διαθέτει το πολιτικό θάρρος να αναλάβει την ευθύνη μιας ξεκάθαρης απόφασης: είτε να δεσμευτεί για την επαναλειτουργία της είτε να δηλώσει ευθέως ότι δεν προτίθεται να την ανοίξει ξανά, και να εξηγήσει και τον λόγο.

Αντί για μια ειλικρινή απάντηση, η τοπική κοινωνία της Σητείας εισπράττει αόριστες διαβεβαιώσεις, διοικητικές υπεκφυγές και επαναλαμβανόμενες αναφορές σε δημοσιονομικούς περιορισμούς και επιχειρησιακές ανάγκες. Στο μεταξύ, μια δημόσια εκπαιδευτική υποδομή παραμένει ανενεργή, η τοπική οικονομία στερείται τα οφέλη της λειτουργίας της και η προοπτική επαναλειτουργίας απομακρύνεται διαρκώς.

Το ζήτημα δεν προέκυψε σήμερα. Έχει τεθεί επανειλημμένα στο πλαίσιο του κοινοβουλευτικού ελέγχου.

Με τις υπ' αριθμ. 3577/04.03.2024, 689/05.11.2024 και 2184/05.01.2026 Ερωτήσεις μας, έχουμε ζητήσει συγκεκριμένες απαντήσεις για τους λόγους μη επαναλειτουργίας του Τμήματος Δοκίμων Αστυφυλάκων Σητείας, την αξιοποίηση των εγκαταστάσεών του, την άνιση μεταχείρισή του σε σχέση με άλλα Τμήματα της χώρας και τη συνεχιζόμενη αποδυνάμωσή του.

Ωστόσο, στις υπουργικές απαντήσεις, μεταξύ των οποίων οι υπ' αριθμ. 7017/4/26747-γ'/29.05.2024 και 7017/4/27114-γ'/16.01.2025, το Υπουργείο επιλέγει να επαναλαμβάνει γενικές διατυπώσεις για τις δημοσιονομικές δυνατότητες, τον αριθμό των εισακτέων και τον εκπαιδευτικό σχεδιασμό της Ελληνικής Αστυνομίας.

Απαντήσεις υπάρχουν. Ξεκάθαρη πολιτική απόφαση δεν υπάρχει.

Και αυτό δεν μπορεί να συνεχίζεται επ' αόριστον. Διότι όταν μια Σχολή παραμένει κλειστή επί δεκατέσσερα συναπτά έτη, όταν δεν διατίθενται οι αναγκαίοι πόροι, όταν δεν ανακοινώνεται κανένα χρονοδιάγραμμα και όταν η ίδια η Πολιτεία αποφεύγει να τοποθετηθεί για το μέλλον της, τότε η επίκληση της «προσωρινής αναστολής» παύει να αποτελεί πειστική εξήγηση.

Η αναστολή έχει μετατραπεί στην πράξη σε κλείσιμο, χωρίς όμως να έχει αναληφθεί η αντίστοιχη πολιτική ευθύνη.

Το Τμήμα Δοκίμων Αστυφυλάκων Σητείας λειτούργησε από το 1983 έως το 2012, εκπαιδεύοντας περισσότερους από 3.000 αστυνομικούς. Οι εγκαταστάσεις του στην Επάνω Επισκοπή Σητείας εκτείνονται σε περίπου 15 στρέμματα και διαθέτουν δυνατότητα φιλοξενίας 130 δοκίμων με κλειστή διαβίωση και εκπαίδευσης περισσότερων από 300 με ανοικτή διαβίωση.

Πρόκειται για μια δημόσια υποδομή με μακρά εκπαιδευτική παρουσία, η οποία δεν δημιουργήθηκε μόνο για να καλύψει τις ανάγκες μιας συγκεκριμένης χρονικής περιόδου, αλλά αποτέλεσε επί σχεδόν τρεις δεκαετίες μέρος του εκπαιδευτικού συστήματος της Ελληνικής Αστυνομίας.

Παράλληλα, η λειτουργία της είχε ουσιαστική συμβολή στην τοπική οικονομία. Σύμφωνα με παλαιότερη οικονομική μελέτη, η ετήσια οικονομική συνεισφορά της

υπερέβαινε το 1,5 εκατομμύριο ευρώ, ενισχύοντας την κατανάλωση, την επιχειρηματικότητα και την οικονομική δραστηριότητα της ευρύτερης περιοχής.

Η απώλεια αυτής της δραστηριότητας δεν είναι αμελητέα για μια περιοχή όπως η Σητεία, η οποία αντιμετωπίζει διαχρονικά τις προκλήσεις της γεωγραφικής απομόνωσης, της άνισης περιφερειακής ανάπτυξης και της περιορισμένης παρουσίας δημόσιων εκπαιδευτικών δομών.

Ακόμη πιο προκλητικό είναι το γεγονός ότι η μη επαναλειτουργία της Σχολής δεν έχει αιτιολογηθεί με την παρουσίαση κάποιας οριστικής τεχνικής ακαταλληλότητας των εγκαταστάσεων.

Αντιθέτως, όπως έχουμε επανειλημμένα αναδείξει, αρμόδια Επιτροπή του Υπουργείου είχε γνωμοδοτήσει θετικά για την καταλληλότητά τους, ενώ το εκτιμώμενο κόστος των αναγκαίων εργασιών συντήρησης και εξοπλισμού είχε προσδιοριστεί σε περίπου 250.000 ευρώ.

Βεβαίως, ύστερα από δεκατέσσερα χρόνια αχρησίας, το ποσό αυτό απαιτεί επικαιροποίηση. Και εδώ ακριβώς προκύπτει μια ακόμη σοβαρή κυβερνητική ευθύνη.

Γιατί δεν έχει προχωρήσει το Υπουργείο σε μια νέα, ολοκληρωμένη τεχνικοοικονομική αξιολόγηση; Γιατί αφήνει μια δημόσια περιουσία να παραμένει αναξιοποίητη, χωρίς να γνωστοποιεί ούτε πόσο κοστίζει η αποκατάστασή της ούτε εάν υπάρχει πρόθεση να αξιοποιηθεί;

Η Κυβέρνηση δεν μπορεί να επικαλείται την κατάσταση των εγκαταστάσεων ως ενδεχόμενο εμπόδιο, όταν η ίδια, με τη μακρόχρονη αδράνειά της, επιτρέπει τη συνεχιζόμενη φθορά τους.

Η εγκατάλειψη μιας δημόσιας υποδομής δεν είναι φυσικό φαινόμενο. Είναι αποτέλεσμα αποφάσεων, παραλείψεων και πολιτικών προτεραιοτήτων.

Και η περίπτωση της Σητείας αποκτά ακόμη μεγαλύτερη σημασία εάν εξεταστεί σε συνάρτηση με τις επιλογές που έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια για την αστυνομική εκπαίδευση.

Ενώ το Τμήμα Σητείας παραμένει κλειστό, η Πολιτεία έχει προχωρήσει στην επαναλειτουργία Τμημάτων σε άλλες περιοχές, όπως τα Γρεβενά, η Νάουσα και η Ξάνθη, καθώς και στην ανάπτυξη νέων εκπαιδευτικών δομών.

Η εξέλιξη αυτή καταρρίπτει το επιχείρημα ότι η μη επαναλειτουργία της Σητείας μπορεί να εξηγηθεί απλώς από μια γενικευμένη αδυναμία λειτουργίας περιφερειακών Τμημάτων Δοκίμων Αστυφυλάκων.

Αποδεικνύεται ότι όταν η Πολιτεία το επιλέγει, μπορεί να προχωρά στην ενεργοποίηση και ανάπτυξη εκπαιδευτικών δομών. Εκείνο που εξακολουθεί να μην εξηγείται είναι γιατί η Σητεία δεν περιλαμβάνεται στις αντίστοιχες επιλογές.

Δεν είναι δυνατόν η Κυβέρνηση να επικαλείται επί χρόνια δημοσιονομικούς και επιχειρησιακούς περιορισμούς για τη Σητεία, αλλά να μην παρουσιάζει τα συγκεκριμένα κριτήρια με τα οποία άλλες περιοχές εντάσσονται στον εκπαιδευτικό σχεδιασμό.

Η αντίφαση αυτή κορυφώνεται με μια ιδιαίτερα πρόσφατη εξέλιξη.

Με το Προεδρικό Διάταγμα 70/2026 (ΦΕΚ Α΄ 185/09.11.2026) ιδρύεται νέο Τμήμα Δοκίμων Αστυφυλάκων στην Αμφίκλεια Φθιώτιδας.

Σύμφωνα με την οικονομική εισήγηση που περιλαμβάνεται στο Προεδρικό Διάταγμα, η ίδρυση του νέου Τμήματος συνεπάγεται συνολική προβλεπόμενη δαπάνη 5.355.777,41 ευρώ, με χρηματοδότηση από τον Προϋπολογισμό Δημοσίων Επενδύσεων και τον τακτικό προϋπολογισμό του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη.

Η εξέλιξη αυτή αποδεικνύει ότι η Κυβέρνηση εξακολουθεί να σχεδιάζει και να χρηματοδοτεί την επέκταση των εκπαιδευτικών δομών της Ελληνικής Αστυνομίας.

Και καλώς πράττει, εφόσον υπάρχουν πραγματικές εκπαιδευτικές ανάγκες.

Εκείνο όμως που δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό είναι να ιδρύονται νέες Σχολές με προβλεπόμενες δαπάνες εκατομμυρίων ευρώ, ενώ ήδη υφιστάμενες εγκαταστάσεις παραμένουν κλειστές, χωρίς κανείς να εξηγεί γιατί δεν αξιοποιούνται.

Δεν πρόκειται για αντιπαράθεση μεταξύ της Σητείας και της Αμφίκλειας. Ούτε αμφισβητούμε το δικαίωμα οποιασδήποτε περιοχής να αποκτήσει δημόσιες εκπαιδευτικές υποδομές.

Πρόκειται για ζήτημα στοιχειώδους ορθολογισμού στη διαχείριση των δημόσιων πόρων.

Πριν αποφασίσει η Πολιτεία να επενδύσει σε μια νέα εκπαιδευτική δομή, δεν οφείλει να εξετάσει εάν μπορεί να καλύψει τις ίδιες ανάγκες αξιοποιώντας τις εγκαταστάσεις που ήδη διαθέτει; Δεν οφείλει να συγκρίνει το κόστος, τη δυναμικότητα, τις λειτουργικές προϋποθέσεις και τις δυνατότητες ανάπτυξης κάθε επιλογής;

Και κυρίως, δεν οφείλει να εξηγήσει στους πολίτες γιατί επιλέγει να δεσμεύσει δημόσιους πόρους για νέες υποδομές, ενώ αφήνει άλλες, ήδη κατασκευασμένες και επί χρόνια λειτουργικές, να απαξιώνονται;

Ασφαλώς, η συνολική δαπάνη ίδρυσης και λειτουργίας ενός νέου Τμήματος δεν είναι ευθέως συγκρίσιμη με μια παλαιότερη εκτίμηση συντήρησης και εξοπλισμού υφιστάμενων εγκαταστάσεων. Αυτό όμως καθιστά ακόμη πιο αναγκαία τη δημοσιοποίηση μιας πλήρους συγκριτικής τεχνικοοικονομικής μελέτης.

Διότι η χρηστή διαχείριση του δημόσιου χρήματος δεν αποδεικνύεται με γενικές διαβεβαιώσεις. Αποδεικνύεται με στοιχεία, μελέτες, διαφανή κριτήρια και λογοδοσία.

Εάν το Υπουργείο έχει αξιολογήσει τις εγκαταστάσεις της Σητείας και έχει καταλήξει ότι δεν πρέπει να επαναλειτουργήσουν, οφείλει να παρουσιάσει την αξιολόγηση αυτή και να αιτιολογήσει την απόφασή του.

Εάν δεν έχει πραγματοποιήσει τέτοια αξιολόγηση, τότε τίθεται ένα ακόμη σοβαρότερο ερώτημα: Πώς είναι δυνατόν να σχεδιάζει νέες εκπαιδευτικές δομές, χωρίς προηγουμένως να έχει εξετάσει τεκμηριωμένα την αξιοποίηση της ήδη διαθέσιμης δημόσιας περιουσίας;

Η Κυβέρνηση οφείλει επίσης να εξηγήσει ποια είναι η θέση της για τον ρόλο των δημόσιων εκπαιδευτικών δομών στην περιφερειακή ανάπτυξη.

Η χωροταξική κατανομή των εκπαιδευτικών δομών της Ελληνικής Αστυνομίας δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται αποκλειστικά ως μια στενά υπηρεσιακή ή δημοσιονομική άσκηση. Οφείλει να εντάσσεται σε έναν ευρύτερο εθνικό σχεδιασμό για την περιφερειακή ανάπτυξη, την αποκέντρωση και την αντιμετώπιση της δημογραφικής κρίσης. Σε μια χώρα όπου η πληθυσμιακή συρρίκνωση, η γήρανση και η φυγή των νέων από την περιφέρεια απειλούν τη βιωσιμότητα ολόκληρων τοπικών κοινωνιών, η παρουσία δημόσιων εκπαιδευτικών δομών αποτελεί ουσιαστικό εργαλείο ενίσχυσης της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής. Η λειτουργία τους δημιουργεί σταθερή οικονομική δραστηριότητα, στηρίζει την τοπική επιχειρηματικότητα, ενισχύει την

απασχόληση και συμβάλλει στη διατήρηση της κοινωνικής και παραγωγικής ζωής. Η αποκέντρωση της εκπαίδευσης δεν αποτελεί παραχώρηση προς την περιφέρεια, αλλά αναπτυξιακή επιλογή με εθνική σημασία. Και η Κυβέρνηση οφείλει να εξηγήσει πώς συμβιβάζονται οι διακηρύξεις της περί δημογραφικής ανασυγκρότησης και ισόρροπης περιφερειακής ανάπτυξης με την επί δεκατέσσερα χρόνια εγκατάλειψη μιας τέτοιας υποδομής στη Σητεία.

Ακριβώς γι' αυτό, η γεωγραφική διασπορά των Τμημάτων Δοκίμων Αστυφυλάκων πρέπει να αποτελεί συνειδητή και τεκμηριωμένη επιλογή δημόσιας πολιτικής, με κριτήρια όχι μόνο τις εκπαιδευτικές και επιχειρησιακές ανάγκες, αλλά και την περιφερειακή συνοχή, τις δημογραφικές προκλήσεις και την αξιοποίηση των υφιστάμενων υποδομών. Δεν είναι δυνατόν η Πολιτεία να αναγνωρίζει την ανάγκη στήριξης των απομακρυσμένων περιοχών και την ίδια στιγμή να αποσύρει στην πράξη δημόσιες λειτουργίες από αυτές, ενισχύοντας έναν φαύλο κύκλο οικονομικής αποδυνάμωσης και πληθυσμιακής συρρίκνωσης. Δεν μπορεί η Κυβέρνηση να μιλά για δημογραφική αναγέννηση της περιφέρειας, όταν με τις ίδιες τις επιλογές της αποστερεί από την περιφέρεια τις υποδομές που μπορούν να συμβάλουν στη συγκράτηση της οικονομικής και κοινωνικής δραστηριότητας. Η περίπτωση της Σητείας αναδεικνύει ακριβώς αυτή την αντίφαση: μια περιοχή που έχει ανάγκη από σταθερές δημόσιες επενδύσεις και αναπτυξιακές ευκαιρίες βλέπει μια ήδη υφιστάμενη εκπαιδευτική δομή να παραμένει κλειστή, χωρίς η Κυβέρνηση να παρουσιάζει ούτε σχέδιο επαναλειτουργίας ούτε πειστική αιτιολόγηση για την εγκατάλειψή της.

Η Σητεία δεν ζητά προνομιακή μεταχείριση. Ζητά να εφαρμοστούν τα ίδια αντικειμενικά κριτήρια που εφαρμόζονται για κάθε άλλη περιοχή της χώρας. Ζητά να αξιοποιηθεί μια υποδομή που ήδη υπάρχει. Και, πάνω απ' όλα, ζητά μια ειλικρινή απάντηση.

Αν η Κυβέρνηση δεν προτίθεται να επαναλειτουργήσει τη Σχολή, οφείλει να το πει καθαρά και να αναλάβει την πολιτική ευθύνη αυτής της επιλογής.

Δεν μπορεί να διατηρεί επί δεκατέσσερα χρόνια μια κατάσταση που στην πράξη ισοδυναμεί με οριστικό κλείσιμο, αλλά στα λόγια παρουσιάζεται ως προσωρινή αναστολή.

Δεν μπορεί να αποφεύγει μια οριστική απόφαση, αφήνοντας την τοπική κοινωνία να περιμένει επ' αόριστον και τη δημόσια περιουσία να απαξιώνεται.

Και δεν μπορεί να θεωρεί ότι η επανάληψη των ίδιων αόριστων απαντήσεων συνιστά επαρκή ανταπόκριση στον κοινοβουλευτικό έλεγχο.

Η πολιτική ευθύνη δεν εξαντλείται στην υπογραφή αποφάσεων για την ίδρυση νέων Σχολών. Περιλαμβάνει και την υποχρέωση να εξηγεί η Κυβέρνηση γιατί αφήνει τις παλιές να κλείνουν στην πράξη, χωρίς να τολμά να το παραδεχθεί.

Η Σχολή Αστυφυλάκων Σητείας δεν μπορεί να παραμένει όμηρος μιας αόριστης και διαρκώς αναβαλλόμενης κυβερνητικής απόφασης.

Ή υπάρχει συγκεκριμένο σχέδιο επαναλειτουργίας, με χρηματοδότηση και χρονοδιάγραμμα, ή υπάρχει πολιτική απόφαση εγκατάλειψής της. Η Κυβέρνηση οφείλει επιτέλους να ξεκαθαρίσει ποιο από τα δύο ισχύει.

Ερωτάσθε κ. Υπουργέ,

1. *Για ποιον συγκεκριμένο λόγο το Τμήμα Δοκίμων Αστυφυλάκων Σητείας παραμένει de facto κλειστό επί δεκατέσσερα χρόνια, παρά τις επανειλημμένες κοινοβουλευτικές παρεμβάσεις και την ύπαρξη δημόσιων εγκαταστάσεων; Υπάρχει ειλημμένη πολιτική ή υπηρεσιακή απόφαση να μην επαναλειτουργήσει; Εάν ναι, ποια είναι αυτή, πότε ελήφθη και γιατί δεν έχει γνωστοποιηθεί ξεκάθαρα στην τοπική κοινωνία;*

2. *Με ποια συγκεκριμένα, αντικειμενικά και μετρήσιμα κριτήρια αποφασίζει το Υπουργείο την ίδρυση νέων Τμημάτων Δοκίμων Αστυφυλάκων και την επαναλειτουργία υφιστάμενων; Πραγματοποιήθηκε πριν από την ίδρυση του νέου Τμήματος Αμφίκλειας συγκριτική αξιολόγηση των διαθέσιμων εκπαιδευτικών εγκαταστάσεων της Ελληνικής Αστυνομίας, συμπεριλαμβανομένων εκείνων της Σητείας; Εάν ναι, ποια ήταν τα συγκεκριμένα αποτελέσματα και για ποιους λόγους δεν προκρίθηκε η αξιοποίηση του Τμήματος Σητείας;*

3. *Ποια είναι σήμερα η πραγματική τεχνική και λειτουργική κατάσταση των εγκαταστάσεων της Σχολής Αστυφυλάκων Σητείας και ποιες ενέργειες έχουν πραγματοποιηθεί από το 2012 μέχρι σήμερα για τη συντήρηση και προστασία τους; Έχει εκπονηθεί επικαιροποιημένη τεχνικοοικονομική μελέτη για την επαναλειτουργία τους και ποιο είναι το σημερινό συνολικό εκτιμώμενο κόστος αποκατάστασης, εξοπλισμού και λειτουργίας τους; Εάν δεν έχει εκπονηθεί τέτοια μελέτη, πώς αιτιολογείται η δεκατετραετής αδράνεια του Υπουργείου;*

4. *Πώς αιτιολογεί το Υπουργείο την επιλογή διάθεσης σημαντικών δημόσιων πόρων για την ίδρυση νέων Τμημάτων, όπως της Αμφίκλειας με προβλεπόμενη συνολική δαπάνη άνω των 5,35 εκατομμυρίων ευρώ, ενώ υφιστάμενες δημόσιες εκπαιδευτικές εγκαταστάσεις παραμένουν αναξιοποίητες; Ποια στοιχεία τεκμηριώνουν ότι η συγκεκριμένη επιλογή εξυπηρετεί αποτελεσματικότερα τις εκπαιδευτικές ανάγκες της Ελληνικής Αστυνομίας σε σχέση με την αποκατάσταση και επαναλειτουργία υφιστάμενων δομών;*

5. *Προτίθεται το Υπουργείο να δεσμευτεί ρητά για την επαναλειτουργία του Τμήματος Δοκίμων Αστυφυλάκων Σητείας, εξασφαλίζοντας την απαιτούμενη χρηματοδότηση και παρουσιάζοντας συγκεκριμένο, δεσμευτικό χρονοδιάγραμμα υλοποίησης; Εάν όχι, προτίθεται επιτέλους η πολιτική ηγεσία να δηλώσει ευθέως ότι δεν σχεδιάζει την επαναλειτουργία της Σχολής, αναλαμβάνοντας την πολιτική ευθύνη για το de facto κλείσιμό της και παρουσιάζοντας συγκεκριμένο σχέδιο για το μέλλον των εγκαταστάσεών της;*

Οι Ερωτώντες Βουλευτές

Αικατερίνη (Κατερίνα) Σπυριδάκη

Γεώργιος Μουλκιώτης